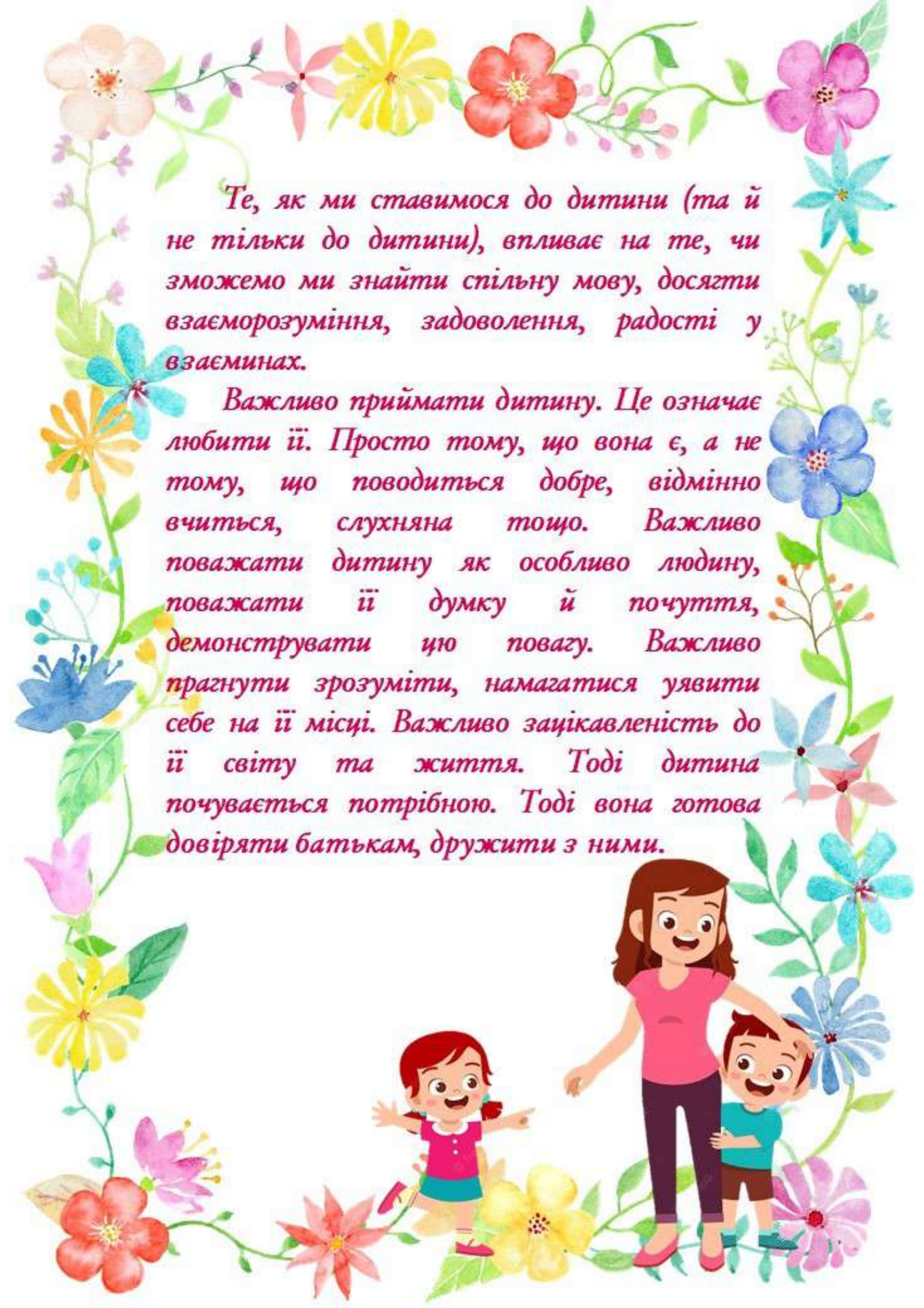

Консультація для батьків

«Спілкування з дітьми»

Те, як ми ставимося до дитини (та й не тільки до дитини), впливає на те, чи зможемо ми знайти спільну мову, досягти взаєморозуміння, задоволення, радості у взаєминах.

Важливо приймати дитину. Це означає любити її. Просто тому, що вона є, а не тому, що поводить себе добре, відмінно вчиться, слухняна тощо. Важливо поважати дитину як особливо людину, поважати її думку й почуття, демонструвати цю повагу. Важливо прагнути зрозуміти, намагатися уявити себе на її місці. Важливо зацікавленість до її світу та життя. Тоді дитина почувається потрібною. Тоді вона готова довіряти батькам, дружити з ними.

Що ж важливо в нашому ставленні до дитини?

Що можуть робити батьки, щоб дитина сприймала себе саму як улюблену, гарну і здібну?

Більше помічати хорошого в дитині, акцентувати увагу на тому, що в неї виходить, простіше кажучи, більше схвалювати і вчинки, частіше обіймати дитину, пестити, говорити їй, як ви її любите, як вона потрібна вам, як добре, що вона у вас є.

Схвалення має бути конкретним. Хваліть за конкретні дії: „Чудово, що допоміг помити посуд, а то я б ще довго не могла відпочити”, „Спасибі, що сама збрала портфель”.

Не варто хвалити тільки за „великі” справи. Учіть дітей радіти й цінувати маленькі успіхи теж.

Часто дітям важко сказати, за що вони могли б похвалити себе сьогодні чи що відбулося хорошого.

Ваша дитина унікальна!

Уникайте порівняння своєї дитини з іншими.

Коли ви порівнюєте свою дитину з іншими, ви тим самим нібито говорите їй, що вона гірша за інших, через що знижується самооцінка дитини.

Установка на позитив.

Помічайте та визнавайте особливості своєї дитини.

Висувайте реальні вимоги до дитини.

Спробуйте уявити, що діти – це квіти: і нехай вони ростуть у тому темпі, що їм задала природа. Форсувати розвиток дитини так само неможливо, як змусити квіти зростати швидше. Вимоги до дитини не мають бути завищеними.

Залучайте дитину до спільного розв'язання проблем.

Дітям подобається брати участь у всьому. Залучайте дитину до прийняття рішень – як провести вихідні, коли і куди піти гуляти, що подарувати мамі на день народження. Люди терпіти не можуть, коли їх змушують, але якщо людина вирішує самотійно – інша справа. Дитина почуває себе учасником, а не об'єктом примусу.

Надавайте дитині можливість вибору.

Для розвитку самотійності дитини й уміння приймати рішення дуже корисно надавати дитині можливість обирати між двома способами поведінки чи дій. Замість того, щоб сказати: „Прибери машинку і конструктор”, - запитайте в дитини: „Ти хотів би спочатку прибрати конструктор, а потім машинку чи навпаки?”. Це дає змогу дитині контролювати ситуацію і не суперечити волі батьків.

Вірте у свою дитину.

